

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-אין צדין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אומר אדם לחברו: מלא לי כל זה, אבל לא במדה.	[תנא קמא]											■	◊		
אם היה כלי של מדה - לא ימלאנו.	רבי יהודה:												■	◊	
מעשה באבא שאול בן בטנית שהיה ממלא מדותיו מערב יום טוב ונותן ללקוחות ביום טוב.													○	■	
אף במועד עשה כן, מפני ברורי המדות.	אבא שאול:												■	■	
אף בחול עשה כן, מפני מצוי המדות.	חכמים:												■	■	
מאי אבל לא במדה?													◊	^	
אבל לא בכלי המיוחד למדה.	רב יהודה אמר שמואל:												!	◊	
אבל כלי העומד למדה - ימלאנו.	[ת"ק]											■	■	◊	
אפילו כלי העומד למדה לא ימלאנו.	ואתא רבי יהודה למימר:											■	■	◊	
אלמא: גבי שמחת יום טוב - רבי יהודה לחומרא, ורבנן לקולא?													■	◊	
והא אפכא שמעינן להן													⋮		
שוקל אדם בשר כנגד הכלי וכנגד הקופיץ	דתנן, רבי יהודה:											■	⋮	◊	
אין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר.	חכמים:											■	⋮	◊	
אלמא: רבי יהודה לקולא ורבנן לחומרא, קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה, קשיא דרבנן אדרבנן													⋮		
דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא: התם - בשאינו עומד למדה, הכא - בעומד למדה.													!	◊	
דרבנן אדרבנן נמי לא קשיא: התם - קא עביד כדעבדין בחול, הכא - לא קא עביד כדעבדין בחול.													!	◊	
מאי אבל לא במדה - שלא יזכור לו שם מדה	רבא:												■	!	◊
אבל כלי המיוחד למדה - ימלאנו	[ת"ק]												■	!	◊
כלי המיוחד למדה - לא ימלאנו.	ואתא רבי יהודה למימר:												■	!	◊
אלמא: גבי שמחת יום טוב רבי יהודה לחומרא ורבנן לקולא?													■	◊	
והא אפכא שמעינן להו:													⋮		
שוקל אדם בשר כנגד הכלי וכנגד הקופיץ	דתנן, רבי יהודה:												■	⋮	◊
אין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר.	חכמים:												■	⋮	◊
אלמא: רבי יהודה לקולא ורבנן לחומרא, קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה, קשיא דרבנן אדרבנן													⋮		
דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא: התם - בשאינו מיוחד למדה, הכא - מיוחד למדה.													!	◊	
דרבנן אדרבנן נמי לא קשיא: התם - קא עביד כדעבדין בחול, הכא - לא קעביד כדעבדין בחול, דעבדי אינשי דמקרבין חמרא במנא דכילא ושתו.													!	◊	
מעשה באבא שאול בן בטנית.													○	<	
אף במועד עושה כן, מפני בטול בית המדרש.	תנא:												■	◊	
הוא כנס שלש מאות גרבי יין מברורי המדות, וחבריו כנסו שלש מאות גרבי שמן - ממצוי המדות, והביאום לפני הגזברים לירושלים. אמרו להם: אי אתם זקוקים לכך. - אמרו להם: אף אנו אין רצוננו בכך. - אמרו להם: הואיל והחמרתם על עצמכם - עשו מהם צרכי רבים.	תנו רבנן:												○	■	◊
גזל ואינו יודע למי גזל - יעשה בהם צרכי רבים.	דתניא:												■		
מאי גינהו?													^		

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	מימרא-statement ; challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

ביצה-אין צדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בורות שיחין ומערות.	רב חסדא:											◊	כט.
לא ימדוד אדם שעורים ויתן לפני בהמתו ביום טוב, אבל קודר הוא קב או קבים ונותן לפני בהמתו, ואינו חושש. והנחתום מודד תבלין ונותן לתוך קדרתו כדי שלא יקדיח תבשילו.	אדבריה רב חסדא לרבנא עוקבא, ודרש:											■	כט.
מודדת אשה קמח ביום טוב ונותנת לתוך עיסתה, כדי שתטול חלה בעין יפה.	רב ירמיה בר אבא אמר רב:											◊	כט.
אסור.	שמואל:											◊	כט.
מותך	והא תנא דבי שמואל:											◊	כט.
השתא דאמר שמואל אסור, ותנא דבי שמואל מותר, שמואל הלכה למעשה אתא לאשמועינן.	אביי:											◊	כט.
אין שונין קמח ביום טוב.	תנו רבנן:											◊	כט:
שונין.	משום רבי פפיס ורבי יהודה בן בתירא:											◊	כט:
שאם נפל לתוכן צרור או קיסם - ששונין.	ושוין:											◊	כט:
אין שונין קמח ביום טוב, אבל נפל צרור או קיסם - בורר בידו.	תני תנא קמיה דרבינא:											◊	כט:
כל שכן דאסור, דהוה ליה כבורר.	אמר ליה: [רבינא]											◊	כט:
שונין קמח ביום טוב.	דרש רבא בר רב הונא זוטאי אפתחא דנהרדעא:											◊	כט:
פוקו ואמרו ליה לאבא: שקילא טיבותך ושדי אחזרי, פוק חזי כמה מהולתא הדרן בנהרדעא.	אמר להו רב נחמן:											◊	כט:
דביתהו דרב יוסף נהלא קמחא אגבא דמהולתא												◊	כט:
חזי, דאנא רפתא מעליתא בעינא.	אמר לה: [רב יוסף]											◊	כט:
דביתהו דרב אשי נהלא קמחא אגבא דפתורא												◊	כט:
הא דידין - בריתה דרמי בר חמא, ורמי בר חמא מרא דעובדא הוה, ואי לאו דחזיאי מבי נשא לא הוה עבדא.	רב אשי:											◊	כט:
הולך אדם אצל חנוני הרגיל אלו, ואומר לו: תן לי ביצים ואגוזים במנין, שכן דרך בעל הבית להיות מונה בתוך ביתו.												◊	כט:
הולך אדם אצל רועה הרגיל אצלו, ואומר לו: תן לי גדי אחד או טלה אחד אצל טבח הרגיל אצלו ואומר לו: תן לי כף אחת או ירך אחת אצל פטם הרגיל אצלו ואומר לו: תן לי תור אחד או גוזל אחד אצל נחתום הרגיל אצלו ואומר לו: תן לי ככר אחד או גלוסקא אחת ואצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו: תן לי עשרים ביצים או חמשים אגוזים, עשרה אפרסקין וחמשה רמונים ואתרוג אחד, ובלבד שלא יזכיר לו סכום מדה.	תנו רבנן: [ת"ק]											◊	כט:
ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח.	רבי שמעון בן אלעזר:											◊	כט:
הדרן עלך אין צדין												◊	